

18. Gera diena	179
19. Sekso žaisliukai	192
20. Atvykėlis	199
21. Draugės, paskalos ir kaltė	206
22. Pornografijos žvaigždės ir stovėjimas ant galvos	215
23. Vėl Atvykėlis	219
24. Trise lovoje	227
25. Seksualinis gydymas	234
26. Nemalonus susitikimas	252
27. Už seksą mokantys vyrai	258
28. Ko nori vyrai	267
29. Vaikinas	277
30. Perpildyta rinkta	285
31. Padorus pasiūlymas	292
32. Metų pabaiga	303
Epilogas. Gyvenimas po prostitucijos	313

Prologas

Atsimerkiu ir pažvelgiu aukštyn. Šakos virš galvos nuklotos šviežiu, puriu sniegu. Ant mano veido leidžiasi snaigutės. Prasižioju, kad sugaučiau vieną jų liežuviu. Viskas taip balta, tyra, taip gražu. Jau nebejaučiu šalčio, tik mane supančią tylą bei ramybę ir gilius, ritmingus, vis greitėjančius judesius. Apimta malonumo trumpam atsijungiu. Jis pakiša ranką po mano paltu, po raudona nėrinių liemenėle – šiltą odą paliečia šalti pirštai. Jis glamonėja mano krūtį, nykščiu brūkšdamas spenelį, kol šis sukietėja ir tampa jautrus. Įbruka kitą ranką man tarp kojų ir glamonėja klitorį tuo pačiu ritmu kaip vis gilėjantys ir spartėjantys judesiai. Pojūčiui stiprėjant abu dejuojame. Atsiduodu maloniam, lėtam orgazmui, o mano klientas baigia tą akimirką, kai pajunta, kaip viduje suspaudžiu jo varpą.

Kokią minutę taip ir gulime, kol kvėpavimas pasidaro normalus, paskui jis sušnibžda, kad kelčiausi ir grįžčiau į automobilį, kol niekas mūsų nepastebėjo. Mielai ilgiau pagulėčiau, bet jis paima mane už rankos ir padeda atsistoti. Grįžę į automobilį, kurį laiką sėdime tylėdami, atgaudami savitvardą.

– Na, – nusišypsau jam, – turiu prisipažinti, kad šiame darbe kasdien sužinau ką nors naujo.

– Ir ką šįkart? – paklausia jis.

– Niekada nemaniau, kad seksas lauke, tuo labiau sniege, gali būti toks malonus.

Jis išsišiepia.

– Jau daug metų to nedariau. Tai užveda kur kas labiau nei įprastas seksas. Ačiū.

Deja, tai turėjo būti paskutinis mudviejų susitikimas. Per metus, kuriuos praleidau visu etatu dirbdama prostitute, šis vyras tapo nuolatiniu klientu ir mudu gerai susipažinome. Dabar atleido jo žmoną, taigi jie turės išgyventi iš vieno asmens pajamų. Tai buvo mūsų atsisveikinimo pasibarškinimas. Pritaikiau jam nuolaidą.

Šis vaizdelis puikiai apibūdina knygą: čia daug sekso, bet šis pasakojimas ir apie pinigus. Finansų žurnalistai, ekonomistai ir įvairiausi ekspertai prirašė fantastiškų knygų apie pasaulinę finansų krizę ir apie tai, kaip kone per naktį Airijos ekonomika virto pelenais. Neskačiau jų. Buvau pernelyg nuskurdusi, kad jas įpirkčiau, ir pernelyg užsiėmusi mėgindama išgyventi. Bet norėčiau manyti, kad ši knyga papildo kitas, kadangi vaizdžiai atskleidžia, kas nutinka, kai tampa statistiniu vienetu – bedarbiu, netekusiu vilties ir paskendusiu skolose. Sutinku, būdas, kuriuo nusprendžiau kapanotis iš bėdos, šiek tiek kraštutiniškas. Jei prieš dvylika mėnesių kas nors man būtų pasakęs, kad šalčiausią per kelis dešimtmečius gruodį pragyvenimui užsi-dirbsiu išsiskėtusi po medžiu, sniege užsiimdama seksu, būčiau pasibaisėjusi ir negalėjusi patikėti. Keista, kaip pasikeičia supratimas apie ribas, kai beveik metus praleidi mylėdamasi su nepažįstamaisiais už pinigus.

Aš kekšė, prostitutė, plaštakė arba palydovė – vadinkite, kaip norite, aš tokia. Bet esu ir eilinė dienas stumianti mama. Galbūt matėte mane prekybos centre su vaikais savaitinio apsipirkimo metu arba užsukančią į vaistinę paimti sirupo nuo kosulio vaikams, arba per sekmadienio mišias mano mieste-lyje. Esu ta, su kuria maloniai paplepėtumėte prie mokyklos vartų (gal ir plepėjote), gydytojo laukiamajame ar eilėje pašte, ir tikriausiai pamanytumėte, kad esu maloni ponija. Esu viena savimi besirūpinančių, patrauklių, išsilavinusių, ketvirtą dešimtį baigiančių moterų. Neįprasta tik tai, kaip užsidirbu pinigų paskolai, vaikų pomėgiams ir maistui, bet viliuosi, kad tai nekeičia to, kas esu.

Mano gyvenimas niekuo neišsiskiria. Esu gerbiama, išsi-skyrusi trijų vaikų motina, „pabėgėlė“ iš vidurinės klasės Airijos. Kilusi iš patenkintos ūkininkų šeimos, o visi broliai ir seserys sėkmingai dirba. Mano tėvus teisėtai galima vadinti gerais, padoriais katalikais ir bendruomenės ramsčiais. Lan-kiau internatinę vienuolyno mokyklą ir universitetą, profesinė karjera buvo sėkminga. Kaip ir dauguma airių moterų, uni-versitetą baigusių XX a. dešimtojo dešimtmečio pradžioje, bu-vau pasitikinti, veržli, ambicinga ir tikėjau galinti ir privalanti sėkmingai dirbti ir gauti viską. Dirbdama daug keliavau, užė-miau atsakingas pareigas verslo aplinkoje ir be vargo bendra-vau su aukščiausio lygio didelių įmonių ir vyriausybės skyrių vadovybe.

Ištekėjau. Daugelį metų mudu su vyru mėgavomės tipišku kuklios vidurinės klasės „Keltų tigr“ gyvenimo būdu – sun-

*Spartaus ekonomikos augimo laikotarpis Airijoje 1995–2008 m. (Vert. past.)

kiai dirbome ir mėgavomės to darbo vaisiais: gana dažnai linksmindavomės mieste, atostogaudavome dukart per metus, rinkomės kokybiškus drabužius, gerą maistą, erdvius namus. Sudėję mudviejų pajamas, galėjome tai sau leisti, o beprotiškų išlaidų neturėjome – jokių narkotikų (malonūs žmonės, turintys bent kruopelę sveiko proto ir branginantys gyvenimą, narkotikų nevartoja), jokių daugiadienių (atsakingi tėvai žino, kad pagirios ir vaikai – nesuderinami dalykai) ir jokio gyvenimo skolon (mano tėvai dažnai įspėdavo mus dėl devintojo dešimtmečio nuosmukio ir patarė, kad atsiskaityti grynaisiais – geriausias būdas išlikti ne tik mokiems, bet ir sveiko proto). Paskui gyvenimo poreikiai ir spaudimas pareikalavo duoklės, santuoka išblėso ir mudu kone prieš dešimtmetį išsiskyrėme. Mus sieja ganėtinai draugiški santykiai.

Nė vienam iš mudviejų nė karto netoptelėjo, kad pagrindas, ant kurio surentėme gyvenimus, nestabilus, arba kad pasikeitęs aplinkybėms pasekmės bus drastiškos. Esu tikra, kad mes tokie ne vieni. Šiuo metu gyvenu tokioje vietoje, kuri minima laikraščių straipsniuose apie „vaiduokliškas valdas“, kur kasdien užsidaro įmonės, kur tokie žmonės kaip mes, pratę prie gero gyvenimo, pasijunta besą Šv. Vincento Pauliečio bendruomenės labdaros sąrašė. Prieš kelerius metus namų valdos netoli manosios buvo reklamuojamos kaip „augančios“. Dabar vienintelis ten augantis dalykas – baimė.

Prisipažįstu, į tą baimę reagavau neįprastai. Matyt, ir kitu atžvilgiu esu neįprasta – nors į sekso pramonę atėjau iš ekonominio poreikio ir nors dvigubas gyvenimas kartais kelia didžiulį stresą, turiu pripažinti dažnai besimėgaujanti darbu.

Kartais jis mane net ramina. Tikriausiai dauguma žmonių retkarčiais nori pabėgti ir pasislėpti nuo tikrovės, o gera seksualinė patirtis – mano būdas nuo visko atitrūkti. Seksas su nepažįstamaisiais gali jaudinti – jis nenuspėjamas ir leidžia man šiek tiek atsijungti, panašiai kaip joga arba meditacija. Tiesiog gyvendama ta akimirka galiu smarkiai susijaudinti. Lytinis aktas trumpas, o jam pasibaigus visada laukia tikrovė, tad kodėl gi nepasimėgavus, kol jis trunka?

Keistas atradimas, kurio nusprendusi tapti prostitute tikėjausi mažiausiai, – kai kurie susitikimai su klientais buvo vienos atviriausių ir intymiausių seksualinių patirčių mano gyvenime. Jokių lūkesčių, nereikia laukti telefono skambučio, nereikia spręsti dilemų: „Paskambins? Nepaskambins?“, nereikia nervintis dėl to, ką jis apie mane pagalvojo, dėl seksualinės patirties, asmenybės, išvaizdos, figūros, stiliaus pojūčio, intelekto. Tėra paprasta akimirka, akimirka, kai du suaugusieji gali nustumti pasaulį į šalį ir pasimėgauti vienas kitu ir ta akimirka. Juk tai tik seksas.